

Η αμηχανία μπροστά στη συγγραφή ...!

του π. Αντωνίου Χρήστου.

Αγαπητοί Αναγνώστες, με τη χάρη Του Θεού εισήλθαμε ξανά στην καθημερινότητά μας, αφού περάσανε οι μεγάλες Εορτές του Αγίου Δωδεκαημέρου και πλέον διάγουμε τα μέσα του Ιανουαρίου του 2021. Ένα σύντομο σχόλιο πάνω σε αυτό, χωρίς να είναι το θέμα του σημερινού μας άρθρου, βλέπουμε ότι είναι σημαντικό οι γιορτές και τις περιμένουμε όλοι πως και πως μέσα στο έτος, αλλά σπουδαιότερο είναι η καθημερινότητά μας να είναι μια γιορτή...! Στα συγκεκριμένα λοιπόν χρονικά όρια και τις συνθήκες αυτές θα ξεκινήσουμε την συγγραφή του παρόντος άρθρου, το οποίο όπως θα διαπιστώσετε είναι περισσότερο βιωματικό το οποίο θελήσαμε να μοιραστούμε μαζί σας! Ας ξεκινήσουμε...

Έχουμε επαναλάβει και στο παρελθόν, ότι φροντίσουμε συνήθως κάθε Δευτέρα να είναι η μέρα που θα συγγράψουμε το άρθρο μας. Η ημέρα αυτή έχει επιλεγεί από εμάς, όχι ότι διαθέτουμε περισσότερο ελεύθερο χρόνο, αλλά γιατί είναι μετά το τέλος της εβδομάδας που πέρασε και στην αρχή της εβδομάδας που αρχίζει. Με δεδομένο ότι η φυλλάδα μας βγαίνει Πέμπτη, είναι η ημέρα που πιάνουμε τον παλμό της επικαιρότητας όσο το δυνατόν κοντύτερα και καλύτερα, αλλά και γιατί μας αρέσει προσωπικά να «αναμετριέται» ο εαυτός μας μ' αυτήν.

Με τον όρο «αναμέτρηση» εννοούμε ότι καταθέτουμε στη γραφίδα μας και κατ' επέκταση «επί-κοινωνούμε» με σε εσάς, με αυτό που «παράγεται» από την «συνάντηση» με βάση την προσωπική μας εμπειρία και κατάρτιση (όσο υπάρχει βέβαια και όσο ανεπαρκής και αν είναι) και ότι θέματα οι σύγχρονες προκλήσεις και τα σημερινά δεδομένα απαιτούν να «αποκωδικοποιηθούν» καθώς αναδεικνύονται. Δεν ξέρουμε αυτή «η ματιά» πόσο σωστή, αληθινή και διεισδυτική είναι, αυτό άλλωστε είναι έργο του αναγνώστη να το δει και να το αξιολογήσει. Αυτό όμως που προσπαθούμε να πούμε και να διαβεβαιώσουμε προς πάσα κατεύθυνση, είναι με τη χάρη Του Θεού φιλότιμη εκ μέρος μας προσπάθειά μας, ανεξάρτητα αν είναι πάντα επιτυχημένη ή όχι, και ζητάμε πάντα την κατανόηση και την συγχώρεσή σας, λόγω της δεδομένης ανεπάρκειάς μας.

Αυτό όμως που πάντα συμβαίνει κάθε φορά και η αλήθεια είναι ότι πάντα μας δυσκολεύει αρκετά, είναι η αμηχανία μπροστά στην επιλογή και την διατύπωση των θεμάτων που θα ασχοληθούμε. Επειδή συμβαίνει πάντα, είπαμε να το κάνουμε σήμερα ένα ανεξάρτητο άρθρο, γιατί είμαστε σίγουροι ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο δικό μας, αλλά των περισσότερων που αρθρογραφούν στα Μ.Μ.Ε. ή στα ιστολόγια του Διαδικτύου. Αν θέλουμε ο κόπος να μην πάει στράφι και να είναι κάποιος όντως χρήσιμος σε μια γραφίδα πρέπει να πάρει υπόψη του αρκετούς παράγοντες.

Είναι αλήθεια ότι ένα άρθρο για να αξίζει, πρέπει να είναι μεταξύ άλλων :

α) Ενδιαφέρον: Δηλαδή να είναι μέσα στα ενδιαφέροντα των αναγνωστών, ώστε να είναι ελκυστικό και να κάνουν τον κόπο να το διαβάσουν.

β) Επίκαιρο: Όλα τα θέματα είναι ενδιαφέροντα σε κάθε εποχή, αλλά κυρίως αυτά που άπτονται στα ενδιαφέροντα της εποχής που συγγράφονται γιατί τότε το έχει κυρίως ανάγκη ο αναγνώστης όταν ψάχνεται, για να τον βοηθήσει το άρθρο να διαμορφώσει άποψη και να πληροφορηθεί για το θέμα.

γ) Χρήσιμο: Ένα άρθρο όπως και σε μια ομιλία, δεν έχει νόημα να θαυμάζουμε πόσο καλή και περίτεχνη είναι η γραφίδα του αρθρογράφου ή αντίστοιχα πόσο λόγιος και καταρτισμένος είναι ο ομιλητής, αλλά αυτό που έχει κυρίως αξία είναι τι άραγε μένει από όλα αυτά στους αναγνώστες

και τους ακροατές και τι θα μπορέσουν να κρατήσουν ώστε να εφαρμόσουν και ωφεληθούν στη ζωή τους. Αυτή η χρησιμότητα πρέπει να είναι ξεκάθαρη και απλή, γιατί όσο ποιο μπερδεμένη και σύνθετη υπάρχει πρόβλημα στη μεταδοτικότητα.

δ) Καταληπτό: Ένα βασικό πρόβλημα στην αρθρογραφία είναι πως θα καταφέρει ο αρθρογράφος που διαπραγματεύεται ένα θέμα εξειδικευμένο από συγκεκριμένη επιστήμη και ορολογία, να το μεταδώσει απλά ώστε να το καταλάβουν και αυτοί που δεν είναι τόσο εξοικειωμένοι με τους επιστημονικούς όρους και τα νοήματα της επιστήμης που τα προσεγγίζει. Αλλιώς οι αναγνώστες δεν θα καταλάβουν και θα το αφήσουν το άρθρο ως δυσνόητο.

ε) Όσο το δυνατόν σύντομο: Είναι αλήθεια, ιδιαίτερα στην εποχή μας που είναι η εποχή της εικόνας, των βίντεο και του διαδικτύου, κουράζουν τα μακροσκελή κείμενα. Μπορεί τα κείμενα να είναι άψογα, να έχουν όλα τα προηγούμενα χαρακτηριστικά που περιγράφουμε, αλλά επειδή είναι μακροσκελή να εγκαταλείπονται από τον αναγνώστη και να μη τα διαβάζουν ολοκληρωμένα. Επομένως πρέπει να είναι όσο το δυνατόν σύντομα, αλλά και.

στ) πλήρες: Δηλαδή να καλύπτει όλα τα βασικά σημεία του θέματος που διαπραγματευόμαστε. Αν είναι ελλιπή όλοι θα επικεντρωθούν στις παραλήψεις παρά σε ότι θετικό και ας κατέθεσε ο αρθρογράφος.

Με βάση όλα αυτά τα παραπάνω, θέλουμε να πιστεύουμε ότι έγινε κατανοητό από προέρχεται η αμηχανία μας και μάλιστα ιδιαίτερα εμάς των αρθρογράφων που επιλέγουν οι ίδιοι και δεν μας τα ορίζουν άλλοι τα άρθρα. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι όντως κάθε φορά ο αρθρογράφος, όπως και ο Θεολόγος (ως ιδιότητα), σκοινοβατεί σαν να προσπαθεί να ισορροπήσει στο τεντωμένο σκοινί και μάλιστα από κάτω χωρίς να υπάρχει «προστατευτικό δίκτυο»....! Θέλουμε να πιστεύουμε ότι έγινε αντιληπτό, ότι δεν είναι μια απλή και εύκολη διαδικασία η συγγραφή των άρθρων, ούτε ακόμη και η επιλογή των θεμάτων της αρθρογραφίας.

Είμαστε όμως σίγουροι ότι κάποιοι που θα διαβάσουν αυτές τις γραμμές θα αναρωτηθούν και θα πουν : «Καλά όλα αυτά, αλλά εμάς τις μας ενδιαφέρουν όλα αυτά; Εμείς δεν είμαστε αρθρογράφοι και ως αναγνώστες δεν μας αφορούν όλα τα παραπάνω...». Είναι εύλογες αυτές οι ενστάσεις

και ίσως και εμείς προσωπικά αν ήμασταν από την πλευρά των Αναγνωστών να τα λέγαμε και εμείς.

Όμως πιστεύουμε ότι το συγκεκριμένο άρθρο μας χρησιμεύει σε 2 κατευθύνσεις:

α) Ότι θα μας βοηθήσουν όλους να είμαστε πιο επιεικής στην κριτική για όποιους συγγράφουν γιατί είδαμε παραπάνω πόσο πολυσύνθετη διαδικασία είναι και

β) Να βοηθήσουν όσους θα θελήσουν στο μέλλον να περάσουν από την μεριά των Αναγνωστών σε αυτή των αρθρογράφων- συγγραφέων, τι θα πρέπει να γνωρίζουν και λάβουν σοβαρά υπόψη τους όταν ξεκινήσουν να συγγράφουν.

Είναι αλήθεια ότι εμάς προσωπικά όταν ξεκινήσαμε αυτό το εγχείρημα πριν περίπου 6 χρόνια δεν φρόντισε συγκεντρωτικά να μας τα πει και να μας τα μεταδώσει κανείς. Η καλοπροαίρετη όμως κριτική διάφορων αναγνωστών, μας έκαναν να αποκτήσουμε μία σχετική εμπειρία την οποία και συγκεντρώσαμε σε αυτό το άρθρο. Κλείνοντας την αμηχανία την αποδίδουμε στον ανθρώπινο παράγοντα, όμως όταν τελειώνει κάθε άρθρο και λαμβάνουμε θετικά σχόλια όλο αυτό το αποδίδουμε στον φωτισμό Του Θεού που πάντα, παρ' όλα τα πάθη και τις αδυναμίες μας, ενεργεί για να βγει κάτι θετικό από όλη αυτή την διαδικασία την οποία όμως οφείλεται καθαρά στη δική Του συμβολή και όχι στη δικιά μας ικανότητα. Αμήν!

π. Αντώνιος Χρήστου. Υπεύθυνος Νεότητας Ι. Μ. Γλυφάδας. Ε. Β. Β. & Β. Εφημέριος Ι. Ν. Προφήτου Ηλίου Κόρμπι Βάρης.